

Europeiska unionens officiella tidning

C 242

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

22 juli 2020

Innehållsförteckning

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2020/C 242/01	Meddelande från kommissionen — Meddelande om nationella domstolars skydd av konfidentiell information i förfaranden som rör privat genomdrivande av EU:s konkurrensregler	1
---------------	---	---

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2020/C 242/02	Eurons växelkurs — 21 juli 2020	18
---------------	---------------------------------------	----

V *Yttranden*

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2020/C 242/03	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.9903 – SoftBank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy) Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	19
---------------	---	----

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

ÖVRIGA AKTER

Europeiska kommissionen

2020/C 242/04	Meddelande om ansökan gällande tillämpligheten av artikel 34 i direktiv 2014/25/EU – Upphävande av uppskov eller förlängningar av perioden för antagande av genomförandeakter	21
2020/C 242/05	Meddelande om ansökan gällande tillämpligheten av artikel 34 i direktiv 2014/25/EU Ansökan från en upphandlande enhet – Förlängning av tidsfrist för antagande av genomförandeakter	22
2020/C 242/06	Meddelande om ansökan gällande tillämpligheten av artikel 34 i direktiv 2014/25/EU Ansökan från en upphandlande enhet – Förlängning av tidsfrist för antagande av genomförandeakter	23

II

(Meddelanden)

MEDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

MEDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**Meddelande om nationella domstolars skydd av konfidentiell information i förfaranden som rör
privat genomdrivande av EU:s konkurrensregler**

(2020/C 242/01)

I. MEDELANDETS RÄCKVIDD OCH SYFTE

1. Detta meddelande behandlar skyddet för konfidentiell information i civilrättsliga förfaranden vid nationella domstolar som rör tillämpningen av artikel 101 eller 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
2. Beroende på tillämpliga nationella regler kan privata åtgärder för genomdrivande vid nationella domstolar i EU ha olika former. Det kan till exempel vara fråga om skadeståndstalan, fastställsetalan eller talan om förbudsföreläggande. De senaste åren har det blivit allt vanligare med så kallad efterföljande skadeståndstalan, där den som lidit skada av en överträdelse av konkurrensrätten yrkar skadestånd efter ett beslut av en konkurrensmyndighet eller ett slutligt avgörande av en överprövningsdomstol ⁽¹⁾.
3. Tillgång till bevis är ett viktigt inslag för genomdrivandet av de rättigheter som enskilda, inbegripet konsumenter och företag eller offentliga myndigheter, i enlighet med artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget har i mål vid nationella domstolar som rör privat genomdrivande.
4. Nationella domstolar kan således motta ansökningar om utlämnande av bevis i förfaranden för privat genomdrivande av EU:s konkurrensrätt. Nationella domstolar kommer att behöva säkerställa ett effektivt privat genomdrivande genom att bevilja tillgång till den information som är relevant för att styrka anspråket eller försvaret om villkoren för att lämna ut informationen är uppfyllda. Samtidigt måste nationella domstolar skydda intressena för den part eller tredje part vars konfidentiella information ska lämnas ut.
5. I detta sammanhang bör nationella domstolar förfoga över ett antal åtgärder för att skydda konfidentiell information på ett sådant sätt att det inte hindrar parternas faktiska tillgång till rättslig prövning eller utövande av rätten till full ersättning ⁽²⁾.
6. Vad särskilt gäller skadeståndstalan, ålägger direktivet om skadeståndstalan ⁽³⁾ medlemsstaterna att säkerställa att nationella domstolar har befogenhet att begära utlämnande av bevis som innehåller konfidentiell information, om ett antal kriterier är uppfyllda. Medlemsstaterna ska också säkerställa att nationella domstolar har tillgång till

⁽¹⁾ Jean-François Laborde, *Cartel damages actions in Europe: How courts have assessed cartel overcharges* (2019 ed.), *Concurrences Review* N° 4–2019, Art. N° 92227, november 2019, finns på www.concurrences.com

⁽²⁾ Vad gäller rätten till ersättning, se domstolens dom av den 5 juni 2014, *Kone AG m.fl./ÖBB-Infrastruktur AG*, C-557/12, EU:C:2014:1317, punkterna 21 och 22.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser (EUT L 349, 5.12.2014, s. 1) (nedan kallat *direktivet om skadeståndstalan*).

effektiva åtgärder för att skydda sådan information, samtidigt som utövandet av rätten till full ersättning säkerställs⁽⁴⁾. Detta är viktigt, eftersom nationella domstolar kan ha begränsade resurser för att hantera begäranden om utlämnande.

7. Mot denna bakgrund identifieras i detta meddelande åtgärder som nationella domstolar kan beakta när de behandlar begäranden om utlämnande av konfidentiell information i mål som rör privat genomdrivande.
8. Meddelandet syftar till att ge inspiration och vägledning till nationella domstolar och är inte bindande för dem. Det innebär inte någon ändring av befintlig EU-lagstiftning⁽⁵⁾ eller nationell lagstiftning eller av nationella processrättsliga regler som är tillämpliga på civilrättsliga förfaranden eller rätten till förtrolig kommunikation mellan advokat och klient⁽⁶⁾. I synnerhet kan de åtgärder för att skydda konfidentiell information som anges i avsnitt III i meddelandet användas om de är tillgängliga enligt och förenliga med nationella regler och med sådana rättigheter för parter i rättsliga förfaranden som erkänns enligt EU-rätten och nationell rätt.

II. BEGÄRANDE OM UTLÄMNANDE AV BEVIS SOM INNEHÅLLER KONFIDENTIELL INFORMATION VID NATIONELLA DOMSTOLAR

A. Relevanta överväganden avseende begäranden om utlämnande av bevis

9. I samband med privat genomdrivande av EU:s konkurrensrätt kan möjligheten för parterna i civilrättsliga förfaranden (kärande och svarande) att effektivt utöva sina rättigheter vara beroende av möjligheten att få tillgång till relevanta bevis. Det kan dock hända att den part som har bevisbördan inte förfogar över dessa bevis eller att bevisen inte finns lätt tillgängliga för denne.
10. På begäran av en part kan nationella domstolar därför utfärda ett föreläggande om utlämnande av bevis. Utlämnandet kommer att ske i enlighet med nationella processrättsliga regler och med beaktande av administrativa och processekonomiska överväganden.
11. Enligt direktivet om skadeståndstalan ska medlemsstaterna se till att kärande och svarande har rätt att få bevis utlämnade som är relevanta för deras anspråk eller försvar, enligt följande villkor⁽⁷⁾.
12. För det första ska de nationella domstolarna avgöra om skadeståndstalan är rimlig och om begäran om utlämnande rör relevanta bevis och är proportionell⁽⁸⁾. Enligt direktivet om skadeståndstalan bör domstolar vid bedömningen av om ett utlämnande är proportionellt ta under övervägande omfattningen av och kostnaderna för utlämnandet, inbegripet för att förebygga icke-specifierade sökningar efter information som sannolikt inte är relevant för parterna i förfarandet. Mycket vagt eller allmänt utformade begäranden om utlämnande av bevis uppfyller sannolikt inte dessa krav⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Se artikel 5 i direktivet om skadeståndstalan. Se även skäl 18 i det direktivet.

⁽⁵⁾ Detta meddelande påverkar till exempel inte tillämpningen av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

Meddelandet påverkar inte heller tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43), som rör öppenhet och är avsedd för utlämnande av information till allmänheten, se tribunalens dom av den 12 maj 2015, Unión de Almacenistas de Hierros de España/kommissionen, T-623/13, EU:T:2015:268, punkt 86, och domstolens dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW Energie Baden-Württemberg AG, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkterna 100-109. Sedan direktivet om skadeståndstalan införlivats, kan en kärande fullt ut åberopa de nationella regler som införlivar artiklarna 5 och 6 i direktivet för utlämnande av relevant information.

⁽⁶⁾ För talan om skadestånd, se artikel 5.6 i direktivet om skadeståndstalan.

⁽⁷⁾ Se skäl 15 och artikel 5.1 i direktivet om skadeståndstalan.

⁽⁸⁾ Se artikel 5.1 och 5.3 i direktivet om skadeståndstalan. Se även kommissionens yttrande till UK High Court of Justice av den 27 januari 2017 i enlighet med artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1/2003 i ärendet Euribor, punkt 24 (ej i svensk översättning): http://ec.europa.eu/competition/court/antitrust_amicus_curiae.html

⁽⁹⁾ Se skäl 23 i direktivet om skadeståndstalan i fråga om proportionalitetsprincipen och förhindrande av "fishing expeditions", dvs. icke-specifierade eller vagt formulerade sökningar efter information som sannolikt inte är relevanta för parterna i förfarandet.

13. För det andra ska begäranden om utlämnande identifiera närmare angiven bevisning eller relevanta beviskategorier "så exakt och så snävt som möjligt" på grundval av rimligen tillgängliga uppgifter⁽¹⁰⁾. Beviskategorier kan identifieras med hänvisning till gemensamma drag i deras grundläggande beståndsdelar, exempelvis de begärda handlingarnas art, syfte eller innehåll, den tidsperiod under vilken de har upprättats eller andra kriterier. En begäran om beviskategorier kan exempelvis avse uppgifter om företag A:s försäljning till företag B av produkt Y mellan åren N och N + 5.
14. För det tredje, och när det gäller utlämnande av information som finns i kommissionens eller en nationell konkurrensmyndighets ärendeakt, föreskriver direktivet om skadeståndstalan att de nationella domstolarna vid bedömningen av om ett föreläggande om utlämnande av information är proportionellt även ska överväga "om begäran har formulerats särskilt med hänsyn till arten av, syftet med eller innehållet i sådana handlingar som lämnats till en konkurrensmyndighet eller som finns i dess ärendeakt eller om det snarare rör sig om en icke närmare preciserad ansökan avseende handlingar som lämnats till en konkurrensmyndighet"⁽¹¹⁾.
15. Det måste erinras om att direktivet om skadeståndstalan föreskriver att förklaringar inom ramen för eftergiftsprogrammet och förlikningsinlagor aldrig får lämnas ut enligt direktivet om skadeståndstalan (även kallade "handlingar på svarta listan")⁽¹²⁾. Om kommissionen eller en nationell konkurrensmyndighet ännu inte har avslutat sitt förfarande, får den nationella domstolen inte heller utfärda ett föreläggande om utlämnande av information som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende, information som konkurrensmyndigheten tagit fram och överlämnat till parterna under handläggningen av ett ärende, eller förlikningsinlagor som återkallats (även kallade "handlingar på grå listan")⁽¹³⁾.
16. Nationella domstolar får förelägga en av parterna (käranden och/eller svaranden) eller tredje parter att lämna ut information som de förfogar över⁽¹⁴⁾. I de flesta fall förfogar en av parterna eller en tredje part i förfarandet över den begärda bevisningen. I vissa fall förfogar svaranden(a) över bevis som är relevanta för att konstatera en överträdelse eller fastställa dess tidsmässiga omfattning, och som erhållits genom tillgång till en konkurrensmyndighets ärendeakt (dvs. befintliga handlingar, svar på begäranden om upplysningar osv.). I andra fall, t.ex. i ett skadeståndsmål, kan svaranden eller käranden förfoga över ytterligare bevis som inte ingick i konkurrensmyndighets ärendeakt men som är relevanta för anspråket eller försvaret (t.ex. rörande orsakssambandet mellan överträdelsen och skadan, beräkning av skadan⁽¹⁵⁾, uppskattning av en eventuell övervärtring av ett överpris från svarandens sida⁽¹⁶⁾ osv.). Detta kan särskilt vara fallet när det gäller information om kundspecifika priser, intäkter eller andra uppgifter, såsom köparens prissättning, osv.
17. Om parterna eller en tredje part inte kan lägga fram den bevisning som efterfrågas och begäran om utlämnande rör en handling som finns i kommissionens eller en nationell konkurrensmyndighets ärendeakt, kan den nationella domstolen rikta ett föreläggande om utlämnande till dem⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁰⁾ Se skäl 16 och artikel 5.2 i direktivet om skadeståndstalan.

⁽¹¹⁾ Artikel 6.4 a i direktivet om skadeståndstalan.

⁽¹²⁾ Artikel 6.6 i direktivet om skadeståndstalan.

⁽¹³⁾ Artikel 6.5 i direktivet om skadeståndstalan.

⁽¹⁴⁾ Artikel 5.1 i direktivet om skadeståndstalan.

⁽¹⁵⁾ Meddelande från kommissionen om beräkning av skada vid skadeståndstalan vid brott mot artikel 101 eller 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 167, 13.6.2013, s. 19), och *Practical Guide, quantifying harm in actions for damages based on breaches of Article 101 or 102 of the Treaty on the Functioning of the European Union* (ej i svensk översättning) (11.6.2013).

⁽¹⁶⁾ Om svaranden till exempel hävdar att käranden har övervärtrat överpriset till följd av överträdelsen på sina egna kunder (s.k. invändning om övervärtring), kan svaranden begära tillgång till bevis som käranden eller tredje parter förfogar över. Se riktlinjer till nationella domstolar för uppskattningen av den del av överprissättningen som övervärtras på den indirekta köparen (EUT C 267, 9.8.2019, s. 4).

⁽¹⁷⁾ Se artikel 4.3 i EU-fördraget om principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna och artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1/2003 vad gäller begäran om upplysningar till kommissionen. Vad avser skadeståndstalan föreskrivs särskilt i artikel 6.10 i direktivet om skadeståndstalan att utlämnande från en konkurrensmyndighet är en åtgärd som endast ska användas som en sista utväg ("Medlemsstaterna ska se till att nationella domstolar begär att konkurrensmyndigheten lämnar ut bevis som finns i dess ärendeakt endast om ingen part eller tredje part rimligen kan tillhandahålla de bevisen").

B. Konfidentiell information

18. Skyddet av företagshemligheter och annan konfidentiell information fastslås i artikel 339 i EUF-fördraget och är även en allmän princip i EU-rätten ⁽¹⁸⁾. Att informationen är konfidentiell innebär dock inte att det råder ett fullständigt förbud mot utlämnande inom ramen för nationella förfaranden ⁽¹⁹⁾. Nationella domstolar kommer att besluta vad som kan utgöra konfidentiell information vid privat genomdrivande av EU:s konkurrensrätt från fall till fall i enlighet med nationella regler och EU-regler samt relevant rättspraxis.
19. Detta meddelande syftar därför inte till att ge en definition av begreppet konfidentiell information. Inspiration kan dock hämtas från EU-domstolarnas rättspraxis och kommissionens beslutspraxis ⁽²⁰⁾.
20. EU-domstolarna klassificerar information som uppfyller följande kumulativa villkor som konfidentiell ⁽²¹⁾:
- Den är endast känd av en begränsad krets av personer, och
 - den kan orsaka allvarlig skada för uppgiftslämnaren eller tredje man om den röjs, och
 - de intressen som kan skadas av att informationen lämnas ut är objektivt sett skyddsvärda.
21. Vad gäller det första villkoret, kan informationen förlora sin konfidentiella karaktär så snart den blir "tillgänglig inom fackkretsar eller kan härledas från uppgifter som är tillgängliga för allmänheten" ⁽²²⁾.
22. Vad gäller det andra villkoret bör det noteras att det vid bedömningen av om informationen kan orsaka skada är relevant att först beakta informationens karaktär. Utlämnande av information som har kommersiellt, ekonomiskt eller strategiskt värde anses vanligtvis kunna orsaka allvarlig

⁽¹⁸⁾ Se domstolens dom av den 14 februari 2008, Varec/belgiska staten, C-450/06, EU:C:2008:91, punkt 49. Se även domstolens dom av den 24 juni 1986, Akzo Chemie/kommissionen, 53/85, EU:C:1986:256, punkt 28, domstolens dom av den 19 maj 1994, SEP/kommissionen, C-36/92 P, EU:C:1994:205, punkt 37, och domstolens dom av den 19 juni 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punkt 53. Skyddet av konfidentiell information är också en naturlig följd av vars och ens rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv enligt artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 326, 26.10.2012, s. 391) (se även domen i målet Varec/belgiska staten, angivet ovan, punkt 48).

⁽¹⁹⁾ Se förstainstansrättens dom av den 18 september 1996, Postbank, T-353/94, EU:T:1996:119, punkterna 66 och 89, se även, för inspiration, kommissionens tillkännagivande om samarbete mellan kommissionen och EU-medlemsstaternas domstolar vid tillämpning av artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT C 101, 27.4.2004, s. 54) (nedan kallat *tillkännagivandet om samarbete med nationella domstolar*), punkt 24, och kommissionens tillkännagivande om reglerna för tillgång till kommissionens handlingar i ärenden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget, enligt artiklarna 53, 54 och 57 i EES-avtalet och enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 (EUT C 325, 22.12.2005, s. 7) (nedan kallat *tillkännagivandet om tillgång till handlingar*), punkt 24. Se även artiklarna 3 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1) (nedan kallat *direktivet om företagshemligheter*).

⁽²⁰⁾ Se till exempel punkterna 17–19 i tillkännagivandet om tillgång till handlingar samt kapitel 11 i *DG Competition's Manual of Procedure for the application of Articles 101 and 102 TFEU* (GD Konkurrens handbok för tillämpningen av artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget – ej i svensk översättning), engelsk version finns på: https://ec.europa.eu/competition/antitrust/antitrust_manproc_11_2019_en.pdf, och punkterna 8–17 i *Guidance on confidentiality claims during Commission antitrust procedures* (vägledning om krav på konfidentiell behandling vid kommissionens antitrustförfaranden – ej i svensk översättning), engelsk version finns på: https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf

Beroende på omständigheterna kan nationella domstolar dock behöva göra en ny bedömning av om information är konfidentiell i mål som rör privat genomdrivande, även om informationens konfidentialitet redan har fastställts i samband med offentligt genomdrivande av EU:s konkurrensrätt. Parter i administrativa förfaranden kan exempelvis ha begärt att information ska anses vara konfidentiell gentemot andra parter i det administrativa förfarandet, men kan behöva framställa andra anspråk gentemot parter som begär utlämnande vid en nationell domstol i civilrättsliga förfaranden. Detta skulle även gälla tredje parter från vilka kommissionen eller en nationell konkurrensmyndighet kan ha fått information under det administrativa förfarandet. På grund av den tid som förflutit mellan olika förfaranden, kan det också vara relevant att göra en ny bedömning av om informationen fortfarande är konfidentiell eller inte (se även punkt 22 nedan).

⁽²¹⁾ Förstainstansrättens dom av den 30 maj 2006, Bank Austria/kommissionen, T-198/03, EU:T:2006:136, punkt 71, tribunalens dom av den 8 november 2011, Idromacchine/kommissionen, T-88/09, EU:T:2011:641, punkt 45, tribunalens dom av den 28 januari 2015, Akzo Nobel m.fl./kommissionen, T-345/12, EU:T:2015:50, punkt 65, och domstolens dom av den 14 mars 2017, Evonik Degussa/kommissionen, C-162/15 P, EU:C:2017:205, punkt 107.

⁽²²⁾ Se till exempel förstainstansrättens beslut av den 19 juni 1996, NMH Stahlwerke/kommissionen, förenade målen T-134/94 osv., EU:T:1996:85, punkt 40, förstainstansrättens beslut av den 29 maj 1997, British Steel/kommissionen, T-89/96, EU:T:1997:77, punkt 29, förstainstansrättens beslut av den 15 juni 2006, Deutsche Telekom/kommissionen, T-271/03, EU:T:2006:163, punkterna 64 och 65, och förstainstansrättens beslut av den 2 mars 2010, Telefónica/kommissionen, T-336/07, EU:T:2008:299, punkterna 39, 63 och 64. Se även tillkännagivandet om tillgång till handlingar, punkt 23.

skada.⁽²³⁾ För det andra måste det övervägas hur ny informationen är. Kommersiellt känslig information om en pågående eller framtida affärsförbindelse, interna affärsplaner och annan framåtblickande kommersiell information kan ofta (åtminstone delvis) anses utgöra konfidentiell information. Även sådan information kan dock förlora sin konfidentiella karaktär när den har "förlorat sin kommersiella betydelse för att en viss tid har förflutit"⁽²⁴⁾.

23. Vad gäller det tredje villkoret betraktas en parts intresse av att skydda sig mot en dom i ett skadeståndsmål som meddelas av en nationell domstol på grund av partens deltagande i en överträdelse av konkurrensrätten inte som ett skyddsvärt intresse.⁽²⁵⁾
24. Slutligen ska företagshemligheter enligt definitionen i direktivet om företagshemligheter betraktas som konfidentiell information⁽²⁶⁾.

C. Samarbete mellan kommissionen och nationella domstolar i samband med utlämnande av bevis

25. Vid civilrättsliga förfaranden där artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget tillämpas får en nationell domstol i enlighet med artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽²⁷⁾ från kommissionen begära ett yttrande i frågor rörande tillämpningen av EU:s konkurrensregler, eller rättsliga, ekonomiska eller förfarandemässiga upplysningar som den förfogar över, i överensstämmelse med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen⁽²⁸⁾.
26. Enligt direktivet om skadeståndstalan får den nationella domstolen till exempel begära att konkurrensmyndigheten lämnar ut handlingar från kommissionens ärendeakt om ingen annan (tredje) part rimligen kan tillhandahålla dem⁽²⁹⁾. I detta sammanhang är det viktigt att påminna om att kommissionen, som anges ovan, inte kommer att översända handlingar på svarta listan eller, om dess förfarande inte är avslutat, handlingar på grå listan (se punkt 15 ovan)⁽³⁰⁾.
27. Kommissionens bistånd till nationella domstolar får inte heller begränsa de garantier som fysiska och juridiska personer har enligt principen om tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och artikel 28 i förordning (EG) nr 1/2003⁽³¹⁾.

⁽²³⁾ Detta är även relevant för att skydda tredje parter från risken för hämndåtgärder från en konkurrent eller handelspartner som kan utöva starka ekonomiska eller kommersiella påtryckningar på dem. Se t.ex. domstolens dom av den 6 april 1995, BPB Industries och British Gypsum/kommissionen, C-310/93, EU:C:1995:101, punkterna 26 och 27.

⁽²⁴⁾ Uppgifter som har varit konfidentiella men som är fem år gamla eller äldre ska anses avse äldre förhållanden, såvida inte sökanden, i undantagsfall, visar att de trots sin ålder, fortfarande är väsentliga för sökandens eller en tredje parts kommersiella ställning. Se i detta hänseende mål Evonik Degussa/kommissionen, anført ovan, punkt 64, mål Baumeister, anført ovan, punkt 54, och tribunalens dom av den 15 juli 2015 i mål Pilkington Group Ltd/kommissionen, T-462/12, EU:T:2015:508, punkt 58. Se även tillkännagivandet om tillgång till handlingar, punkt 23.

⁽²⁵⁾ Tribunalens dom av den 15 december 2011, CDC Hydrogene Peroxide/kommissionen, T-437/08, EU:T:2011:752, punkt 49 ("[...] intresset för ett företag som har deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan att undvika sådan talan [...] utgör [...] inte ett skyddsvärt intresse, bland annat med hänsyn till den rätt som var och en har att begära skadestånd med anledning av en skada som orsakats av ett beteende som kan begränsa eller snedvrída konkurrensen (se domstolens dom av den 20 september 2001 i mål C-453/99, Courage och Crehan, REG 2001, s. I-6297, punkterna 24 och 26, och av den 13 juli 2006 i de förenade målen C-295/04–C-298/04, Manfredi m.fl., REG 2006, s. I-6619, punkterna 59 och 61)"). På liknande sätt anges det i artikel 5.5 i direktivet om skadeståndstalan att företagets intresse av att undvika skadeståndstalan till följd av överträdelse av konkurrensrätten inte ska utgöra ett intresse som motiverar skydd.

⁽²⁶⁾ Se artikel 2.1 i direktivet om företagshemligheter för definitionen av företagshemlighet, som ska läsas tillsammans med artikel 3.2 i samma direktiv.

⁽²⁷⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁸⁾ Artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1/2003, tillkännagivandet om samarbete med de nationella domstolarna, punkterna 21, 27 och 29, målet Postbank, anført ovan, punkt 65. Se även domstolens beslut av den 13 juli 1990, Imm Zwartveld, C-2/88, EU:C:1990:315, punkterna 21–22. Det bör noteras att om den enhetliga tillämpningen av artikel 101 eller artikel 102 i fördraget så kräver, får kommissionen på eget initiativ lämna skriftliga yttranden till medlemsstaternas domstolar och får i detta syfte begära att den berörda domstolen i medlemsstaterna översänder eller säkerställer översändande till dem av alla handlingar som är nödvändiga för att bedöma ärendet (se artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1/2003).

⁽²⁹⁾ Se artikel 6.10 i direktivet om skadeståndstalan.

⁽³⁰⁾ Se artikel 16a.2 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget i dess ändrade lydelse (EUT L 123 27.4.2004, s. 18). Se även punkt 26 i tillkännagivandet om samarbete med nationella domstolar i fråga om vägran att överlämna upplysningar med hänsyn till överordnat intresse kopplat till nödvändigheten av att skydda unionens intressen eller för att inte störa dess funktion och oberoende.

⁽³¹⁾ Postbank, anført ovan, punkt 90. Se även artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, citerad ovan.

28. Om kommissionen anser att information som begärts av den nationella domstolen kan vara konfidentiell i det pågående målet, kommer den innan den översänder den konfidentiella informationen att fråga domstolen om den kan och kommer att garantera skydd för informationen ⁽³²⁾. Den nationella domstolen bör då effektivt garantera ett lämpligt skydd för konfidentiell information som tillhör de juridiska eller fysiska personer som kommissionen har erhållit informationen från ⁽³³⁾.
29. Om den nationella domstolen ger en garanti för att den kommer att skydda den konfidentiella informationen, kommer kommissionen att översända den begärda informationen. Den nationella domstolen får därefter lämna ut informationen i nationella förfaranden genom att tillämpa de åtgärder för att skydda informationens konfidentialitet som den har meddelat kommissionen, och med hänsyn till kommissionens eventuella utlåtanden i frågan.

III. ÅTGÄRDER TILL SKYDD FÖR KONFIDENTIELL INFORMATION

A. Inledning

30. Om bevis som innehåller konfidentiell information lämnas ut bör åtgärder införas för att skydda sådan information. Till exempel hänvisas det i direktivet om skadeståndstalan till ett antal åtgärder, såsom möjligheten till redigering av dokument, hörande bakom stängda dörrar, begränsning av de personer som har rätt att ta del av bevisen och anlitande av sakkunniga som kan sammanställa informationen i aggregerad eller annan icke-konfidentiell form ⁽³⁴⁾.
31. Valet av åtgärder för att skydda konfidentiell information vid förelägganden om utlämnande beror naturligtvis på de specifika nationella processrättsliga reglerna och på i vilken utsträckning vissa åtgärder över huvud taget finns tillgängliga. Nationella domstolar kan också anmoda parterna att försöka nå en överenskommelse om åtgärder för att skydda konfidentiell information.
32. Nationella domstolar ska besluta från fall till fall vilken som är den mest effektiva åtgärden eller kombinationen av åtgärder för att skydda konfidentiell behandling. Valet kan bero på flera faktorer, bland andra följande:
- Karaktären på och det kommersiella/finansiella/strategiska värdet av den information som ska lämnas (t.ex. kundnamn, priser, kostnadsstruktur, marginaler osv.) och huruvida informationen kan lämnas ut i aggregerad eller anonymiserad form för att den part som begär utlämnande ska kunna utöva sina rättigheter.
 - Omfattningen av det begärda utlämnandet (dvs. mängd eller antal handlingar som ska lämnas ut).
 - Antalet parter som berörs av tvisten och utlämnandet. Vissa åtgärder för skydd av konfidentialitet kan vara effektivare än andra, beroende på om det finns en eller fler än begärande part och/eller utlämnande part.
 - Förhållandet mellan parterna (till exempel om den utlämnande parten är en direkt konkurrent till den begärande parten ⁽³⁵⁾, om parterna har ett pågående leveransförhållande osv.).

⁽³²⁾ Tillkännagivandet om samarbete med de nationella domstolarna, punkt 25.

⁽³³⁾ Se punkt 12 i kommissionens yttrande av den 22 december 2014 till följd av en begäran enligt artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, *The Secretary of State for Health m.fl. mot Servier Laboratories Limited m.fl.*, C(2014) 10264 final, finns på http://ec.europa.eu/competition/court/confidentiality_rings_final_opinion_en.pdf

⁽³⁴⁾ Se skäl 18 i direktivet om skadeståndstalan.

⁽³⁵⁾ Om parterna till exempel är direkta konkurrenter måste den valda åtgärden säkerställa att det sätt som informationen lämnas ut på inte ger parterna möjlighet att samverka eller ger en konkurrensfördel för den part som begär utlämnande.

- v) Huruvida den information som ska lämnas ut härrör från tredje parter. Rätten för tredje parter i ett civilrättsligt förfarande att få skydd av sin konfidentiella information måste också beaktas ⁽³⁶⁾. Den part som ska lämna ut information kan förfoga över handlingar från tredje parter som är konfidentiella gentemot den part som begär utlämnande eller andra parter i förfarandet ⁽³⁷⁾.
- vi) Den krets av personer som har rätt att få tillgång till informationen (dvs. om utlämnande endast bör beviljas till externa företrädare eller om den part som begär utlämnande (dvs. företagsföreträdare) också bör få tillgång till informationen).
- vii) Risken för att oavsiktligt utlämnande.
- viii) Domstolens förmåga att skydda konfidentiell information under det civilrättsliga förfarandet och även efter det att förfarandet har avslutats. Nationella domstolar kan besluta att en enda åtgärd inte är tillräcklig för att effektivt skydda den konfidentiella informationen, och att andra åtgärder kan behöva vidtas under förfarandets gång.
- ix) Andra eventuella begränsningar eller administrativa bördor ⁽³⁸⁾ i samband med utlämnandet, såsom ökade kostnader eller ytterligare administrativa åtgärder för det nationella domstolssystemet ⁽³⁹⁾, kostnader för parterna, eventuella förseningar i förfarandet osv.
33. För att undvika att parter använder konfidentiella handlingar utanför det förfarande inom vilket de har lämnats ut, är det viktigt att nationella domstolar kan ålägga sanktioner med avskräckande verkan för bristande efterlevnad av skyldigheten att skydda konfidentiell information ⁽⁴⁰⁾. Valet av den eller de mest effektiva åtgärderna för att skydda konfidentiell information kan vara beroende av förekomsten av och möjligheten att ålägga och verkställa sanktioner mot underlåtenhet eller vägran att följa sådana åtgärder. I skadeståndsmål måste nationella domstolar, i enlighet med artikel 8 i direktivet om skadeståndstalan, effektivt kunna påföra parter, tredje parter och deras rättsliga företrädare sanktioner om de underlåter eller vägrar att uppfylla de skyldigheter som ålagts genom ett nationellt domstolsbeslut om skydd av konfidentiell information ⁽⁴¹⁾.
34. Den exakta arten och omfattningen av sanktionerna beror på de nationella reglerna. I enlighet med direktivet om skadeståndstalan ska sanktioner för bland annat underlåtenhet att efterkomma ett föreläggande om utlämnande av bevis eller att uppfylla de skyldigheter som ålagts genom ett nationellt domstolsbeslut om skydd av konfidentiell information omfatta möjligheten att dra slutsatser till förfång för den parten, och möjligheten att ålägga parten att betala rättegångskostnaderna ⁽⁴²⁾. Externa juridiska ombud eller sakkunniga kan också bli föremål för disciplinära åtgärder från sina yrkesorganisationer (avstängning, böter osv.).
35. Sammanfattningsvis kan valet av åtgärd(er) för att skydda konfidentiell information kräva en omfattande utvärdering av flera olika faktorer. För att bistå nationella domstolar i denna bedömning ger detta meddelande en översikt över de vanligaste åtgärderna som – med förbehåll för att de finns tillgängliga enligt medlemsstaternas processrättsliga regler – kan användas för att skydda konfidentiell information, och relevanta överväganden i fråga om deras effektivitet.

⁽³⁶⁾ Se särskilt artikel 5.7 i direktivet om skadeståndstalan: ("Medlemsstaterna ska se till att den som utlämnande ansöks från ges möjlighet att yttra sig innan en nationell domstol förelägger om utlämnande [...]").

⁽³⁷⁾ Den part som lämnar ut informationen behöver inte nödvändigtvis vara den part som informationen härrör från. En part kan exempelvis ha fått tillgång till information från tredje parter under det administrativa förfarandet inför kommissionen eller en nationell konkurrensmyndighet. Att ha fått tillgång till informationen ger inte denna part rätt att lämna den konfidentiella informationen vidare till en tredje part. När det till exempel gäller icke-konfidentiella versioner av handlingar rörande ett förfarande för uppgiftsinsamling som utformats särskilt för att ge tillgång till ärendeakten, se kommissionens yttrande av den 29 oktober 2015 enligt artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, Sainsbury's Supermarkets Ltd mot Mastercard Incorporated m.fl., (C(2015) 7682 final), punkt 23, där kommissionen påpekade att det för kommissionens undersökning inte hade varit nödvändigt att ta ställning till huruvida informationen var konfidentiell gentemot andra parter, men att de tredje parter som lämnade informationen kunde invända mot att informationen delades med kändanden. I yttrandet drar kommissionen slutsatsen att det faktum att Mastercard kanske är tillfreds med vissa arrangemang som gjorts, såsom en grupp med tillgång till konfidentiellt material, inte nödvändigtvis innebär att tredje parter som lämnade informationen är det. Yttrandet finns på http://ec.europa.eu/competition/court/sainsbury_opinion_en.pdf

⁽³⁸⁾ Se punkterna 6 och 10 ovan.

⁽³⁹⁾ Skyddet av konfidentiell information inom ramen för begäranden om utlämnande kan kräva ändringar av domstolens ordinarie logistik- eller telematikrutiner, eller att tillfälliga förfaranden inrättas inom ramen för den tillämpliga nationella processrättsliga lagstiftningen.

⁽⁴⁰⁾ Se till exempel artikel 16 i direktivet om företagshemligheter, som föreskriver en möjlighet att ålägga sanktioner för alla personer som underlåter eller vägrar att efterleva åtgärder som beslutats i syfte att bevara konfidentialiteten för företagshemligheter under domstolsförfaranden.

⁽⁴¹⁾ Se även skäl 33 i direktivet om skadeståndstalan. Det är mycket viktigt att de nationella domstolarna kan påföra sanktioner eftersom de oftast inte i realtid kan övervaka att parterna efterkommer ett föreläggande om utlämnande, särskilt när det gäller grupper med tillgång till konfidentiellt material.

⁽⁴²⁾ Artikel 8.2 i direktivet om skadeståndstalan.

B. Redigering

36. Nationella domstolar kan överväga att ålägga den part som ska lämna ut information att redigera handlingar genom att ta bort den konfidentiella informationen. Detta förfarande kallas redigering.
37. Redigering kan handla om att ersätta varje konfidentiell uppgift med anonymiserade uppgifter eller aggregerade siffror, ersätta strukna stycken med informativa eller meningsfulla icke-konfidentiella sammanfattningar, eller till och med helt svartmarkera de delar av handlingarna som innehåller den konfidentiella informationen.
38. Parter som lämnar ut information ska åläggas att begränsa redigeringen till vad som är absolut nödvändigt för att skydda intressena för dem som informationen härrör från (t.ex. tredje parter). Begränsad redigering av viss konfidentiell information kan räcka för att skydda all konfidentiell information i en eller flera handlingar. Beroende på omständigheterna i målet kan det till exempel vara tillräckligt att redigera kunders namn, men lämna respektive mängder av levererade produkter oredigerade för att skydda konfidentialiteten ⁽⁴³⁾.
39. Redigering av konfidentiell information utan att informationen ersätts med icke-konfidentiell text kanske inte skapar en lämplig avvägning mellan en parts rätt att skydda sin konfidentiella information och rätten för den part som begär tillgång till bevis att styrka sitt anspråk eller försvar. Redigering av hela sidor eller avsnitt i handlingar eller av hela bilagor kan betraktas som alltför långtgående och kan möjligen inte vara godtagbart i förfarandet.

B.1 Redigering som ett effektivt sätt att skydda konfidentialitet

40. Redigering kan vara en effektiv åtgärd för att skydda konfidentiell information när de handlingar och uppgifter som ska lämnas ut fortfarande är meningsfulla och lämpliga för att den part som begär utlämnandet ska kunna utöva sina rättigheter, trots att den konfidentiella informationen har ersatts med icke-konfidentiell text.
41. Redigering kan därför vara särskilt effektivt om den konfidentiella informationen avser marknadsuppgifter eller marknadsdata (t.ex. omsättning, vinst, marknadsandelar osv.) som kan ersättas med representativa intervaller, eller när kvalitativa uppgifter kan sammanfattas på ett meningsfullt sätt.
42. Redigering kan också vara en effektiv åtgärd för att skydda konfidentiell information när endast en begränsad mängd konfidentiell information ska lämnas ut. Om ett mycket stort antal handlingar måste redigeras kan andra åtgärder för att skydda konfidentiell information (t.ex. grupper med tillgång till konfidentiellt material), beroende på omständigheterna i målet, anses vara lämpligare, med hänsyn till den tid, de kostnader och de resurser som krävs för att utarbeta icke-konfidentiella versioner.
43. Slutligen kan redigering av konfidentiell information från tredje parter också vara en effektiv åtgärd om den utlämnande parten förfogar över information från tredje parter som kanske inte är konfidentiell för denna part, men som kan vara konfidentiell gentemot den part som begär utlämnande ⁽⁴⁴⁾. Detta kan till exempel vara fallet om den begärande part som skulle få tillgång till informationen och den tredje parten är konkurrenter. I sådana fall kan den utlämnande parten behöva inhämta den tredje partens synpunkter i fråga om vilken information som är konfidentiell eller på annat sätt erhålla den tredje partens samtycke till ett förslag till redigering.
44. Nationella domstolar kan dock anse att redigering är en mindre effektiv åtgärd om begäran omfattar ett stort antal handlingar från tredje parter, eftersom de kontakter med tredje parter som krävs i detta avseende kan komplicera uppgiften.

⁽⁴³⁾ Tillgång till information om levererade volymer kan vara avgörande för att beräkna den skada som lidits i en lägre nivå av leveranskedjan (t.ex. den skada som indirekta kunder har lidit).

⁽⁴⁴⁾ Denna situation kan uppstå om handlingarna från tredje parter inte innehåller information som är konfidentiell gentemot den utlämnande parten eller i fall där den utlämnande parten redan hade tillgång till en icke-konfidentiell version av handlingarna, där information som anses vara konfidentiell gentemot den utlämnande parten tidigare hade redigerats.

B.2 Redigering av konfidentiell information

45. Beroende på de olika processrättsliga reglerna kan nationella domstolar vara mer eller mindre aktivt involverade i redigeringsprocessen. De kan övervaka och kontrollera redigeringen och vara en kontaktpunkt för parterna och tredje parter. Alternativt kan parterna ha huvudansvaret för att lägga fram icke-konfidentiella versioner och/eller i förekommande fall inhämta tredje parters samtycke till förslag till redigering.
46. För att styra processen med att utarbeta icke-konfidentiella versioner kan nationella domstolar i alla händelser finna det användbart att utfärda allmän vägledning till parterna och/eller specifik vägledning för det pågående domstolsförandet, om de nationella processrättsliga reglerna tillåter detta. Sådan vägledning kan vara användbar för att ange det förfarande som domstolen förväntar sig att parterna följer när de utarbetar icke-konfidentiella versioner.
47. För en effektiv handläggning av ansökningar om redigering kan nationella domstolar ålägga parterna att göra följande ⁽⁴⁵⁾:
- i) Ange all konfidentiell information i de ursprungliga konfidentiella handlingarna inom hakparentes och markera den på ett sätt så att den fortfarande är läslig innan beslutet om vad som ska redigeras fattas ⁽⁴⁶⁾.
 - ii) Upprätta en förteckning över all information som föreslås för redigering (varje ord, uppgift, stycke och/eller avsnitt som ska redigeras).
 - iii) För varje föreslagen redigering ange de specifika skälen till att informationen bör behandlas som konfidentiell.
 - iv) Ersätta den redigerade informationen med en informativ och meningsfull icke-konfidentiell sammanfattning av den redigerade informationen ⁽⁴⁷⁾. Att endast ange "företagshemlighet", "konfidentiellt", eller "konfidentiell information" är i allmänhet inte tillräckligt. Vid redigering av kvantitativa uppgifter (t.ex. försäljning, omsättning, vinst, marknadsandelar, priser osv.) kan meningsfulla intervaller eller aggregerade siffror användas. För uppgifter om försäljning och/eller omsättning är det till exempel kanske inte meningsfullt att använda intervaller som är större än 20 % av den exakta siffran. På samma sätt kanske det för marknadsandelar inte är meningsfullt att använda större intervaller än 5 %, beroende på omständigheterna i målet vid domstolen ⁽⁴⁸⁾.
 - v) Ge in icke-konfidentiella versioner av de berörda handlingarna, som följer de konfidentiella versionernas struktur och format. Särskilt ska informationen i den ursprungliga handlingen, såsom titlar eller rubriker, sidnummer och punktuppställningar, vara oförändrad, så att den som läser handlingen kan förstå omfattningen av redigeringen och hur redigeringen påverkar möjligheten att förstå informationen när den lämnas ut.
 - vi) Se till att de icke-konfidentiella versioner som ges in är tekniskt tillförlitliga och att den redigerade informationen inte kan komma åt på något sätt, inte heller med hjälp av kriminaltekniska verktyg.
48. När parterna har gett in sina respektive ansökningar om redigering eller enats om ett förslag om redigering, är det den nationella domstolen som beslutar om de föreslagna redigeringarna är godtagbara.
49. När de icke-konfidentiella versionerna av de ursprungliga handlingarna väl har redigerats, kan de användas under hela det civilrättsliga förfarandet och något ytterligare skydd får inte krävas.

⁽⁴⁵⁾ För inspiration, se tillkännagivandet om tillgång till handlingar, punkterna 35–38. punkterna 18–26 i *Guidance on confidentiality claims during Commission antitrust procedures*, finns på: https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf och *DG Competition informal guidance paper on confidentiality claims* (GD konkurrens informella vägledning om begäran om konfidentiell behandling - ej i svensk översättning), engelsk version finns på https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_en.pdf

⁽⁴⁶⁾ Exempelvis kan ett system med färgkoder användas för att ange vilken part den konfidentiella informationen tillhör eller om den avser information från tredje part.

⁽⁴⁷⁾ Se t.ex. artikel 103.3 i Rättegångsregler för tribunalen.

⁽⁴⁸⁾ I fråga om intervaller för försäljning, omsättning och marknadsandelar, se punkt 22 i *Guidance on confidentiality claims during Commission antitrust procedures*, https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf

C. Grupper med tillgång till konfidentiellt material

50. En grupp med tillgång till konfidentiellt material är en utlämnandeåtgärd där den utlämnande parten gör vissa kategorier av information, inklusive konfidentiell information, tillgängliga för endast en viss begränsad grupp av personer ⁽⁴⁹⁾.

C.1 Grupper med tillgång till konfidentiellt material som ett effektivt sätt att skydda konfidentialitet

51. Grupper med tillgång till konfidentiellt material kan vara en effektiv åtgärd för nationella domstolar att skydda konfidentialitet i en rad olika situationer.
52. För det första kan sådana grupper vara ett effektivt sätt att säkerställa utlämnande av kvantitativa uppgifter (t.ex. intäkter, priser, marginaler osv.) ⁽⁵⁰⁾ eller mycket strategisk kommersiell information som även om den är relevant för partens anspråk är mycket svår att sammanfatta på ett meningsfullt sätt ⁽⁵¹⁾, eller inte kan lämnas ut utan risk för att behöva redigeras alltför mycket ⁽⁵²⁾, dvs. utan att förlora sitt bevisvärde.
53. För det andra kan grupper med tillgång till konfidentiellt material medföra processekonomiska vinster och kostnadseffektivitet, särskilt när ett stort antal handlingar begärs och alla handlingar ställs till förfogande i gruppen i deras helhet (dvs. i ursprunglig version utan redigering). I praktiken kan det vara så att parterna inte kan enas om att lämna ut oredigerade versioner av vissa handlingar i gruppen med tillgång till konfidentiellt material och de kan då fortfarande åläggas att utarbeta konfidentiella och icke-konfidentiella versioner av vissa handlingar. Även i sådana fall kan dock grupper med tillgång till konfidentiellt material minska behovet av diskussioner om konfidentialitet mellan parter och därmed risken för förseningar.
54. För det tredje kan grupper med tillgång till konfidentiellt material organiseras elektroniskt (t.ex. genom elektroniskt utlämnande). Därför kräver sådana grupper inte nödvändigtvis fysisk hantering av informationen eller att medlemmarna i gruppen är fysiskt närvarande på en viss plats.
55. Grupper med tillgång till konfidentiellt material kan bidra till att uppnå en lämplig balans mellan behovet av att lämna ut information och skyldigheten att skydda konfidentiell information ⁽⁵³⁾. Genom att lämna ut handlingar i en grupp med tillgång till konfidentiellt material läggs relevant konfidentiell information fram på ett ändamålsenligt sätt, samtidigt som den potentiella skada som orsakas av utlämnandet kontrolleras eller minimeras genom att tillgången till informationen begränsas beroende på de olika omständigheterna i målet (t.ex. typ av handlingar, parternas förhållande till varandra, gruppens sammansättning, handlingar från tredje parter osv.).

⁽⁴⁹⁾ Beroende på jurisdiktion kallas denna åtgärd även "konfidentialitetsklubbar" eller "datarum". Denna typ av åtgärd kan även användas i administrativa förfaranden. När det gäller kommissionens förfaranden, se punkterna 96 och 97 i kommissionens tillkännagivande om bästa praxis för förfaranden som rör artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget (EUT C 308, 20.10.2011, s. 6), för datarum, se *Best Practices on the disclosure of information in data rooms in proceedings under Articles 102 and 102 TFEU and under the EU Merger Regulation*, http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/disclosure_information_data_rooms_en.pdf, och för grupper med tillgång till konfidentiellt material, se *Guidance on the use of confidentiality rings in Commission proceedings* (vägledning om användning av grupper med tillgång till konfidentiellt material – ej i svensk översättning), engelsk version finns på: http://ec.europa.eu/competition/antitrust/conf_rings.pdf

⁽⁵⁰⁾ Se punkt 43 i riktlinjerna om uppskattningen av den del av överprissättningen som övervältras, som citeras ovan.

⁽⁵¹⁾ Se t.ex. OECD:s rapport av den 5 oktober 2011, *Procedural fairness: transparency issues in civil and administrative enforcement proceedings*, s. 12, finns på www.oecd.org/competition/mergers/48825133.pdf Se även *Scoping note on Transparency and Procedural Fairness as a long-term theme for 2019–2020*, den 6–8 juni 2018, OECD Conference Centre, s. 4–5, på [www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD\(2018\)6&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD(2018)6&docLanguage=En)

⁽⁵²⁾ När det exempelvis gäller uppgifter som externa uppdragstagare samlar in från deltagarna i en kommissionsundersökning, drog kommissionen i punkt 21 i sitt yttrande i målet *Sainsbury's Supermarkets Ltd mot MasterCard Incorporated m.fl.*, anført ovan, slutsatsen att uppgifterna inte kunde anonymiseras på ett sätt som fullständigt respekterade dataleverantörernas berättigade intresse av skyddet av deras konfidentiella information.

⁽⁵³⁾ Se i detta avseende tribunalens beslut om utlämnande i en grupp med tillgång till konfidentiellt material i sin dom av den 14 mars 2014, *Cementos Portland Valderrivas, SA/kommissionen, T-296/11, Cementos Portland Valderrivas, SA/kommissionen, EU: T:2014:121, punkt 24*: "[...] för att förena den kontradiktoriska principen med det som kännetecknar förundersökningsfasen då det berörda företaget varken har någon rätt att informeras om de omständigheter som kommissionen huvudsakligen lägger till grund för sin utredning eller någon rätt att få tillgång till handlingarna i målet – förordnade tribunalen genom sitt beslut av den 14 maj 2013 att det endast var sökandens advokater som fick ta del av kommissionens upplysningar samt att dessa skulle skriva under ett sekretessåtagande."

56. Nationella domstolar kan dock när de bedömer huruvida och i vilken utsträckning bevis bör placeras i en grupp med tillgång till konfidentiellt material ta hänsyn till det förhållandet att information som placerats i en sådan grupp kan begränsa möjligheterna att informationen blir tillgänglig och/eller kan användas i senare skeden av förfarandet (t.ex. vid förhandlingar, offentliggörande osv.). De kan också beakta huruvida icke-konfidentiella versioner av handlingar fortfarande skulle krävas och om så är fallet hur många handlingar som under alla omständigheter skulle behöva redigeras.

C.2 **Organisering av en grupp med tillgång till konfidentiellt material**

57. Om en nationell domstol anser att en grupp med tillgång till konfidentiellt material är en effektiv åtgärd för utlämnande i ett visst mål, kan den genom beslut förordna om ett antal relevanta aspekter, t.ex. a) vilken information som ska placeras i gruppen, b) gruppens sammansättning, c) vilka åtaganden i fråga om konfidentialitet som parterna ska göra, och d) den logistiska organisationen av gruppen. Vissa aspekter kanske redan fastställs i nationella processrättsliga regler eller i allmän vägledning som utfärdats av den nationella domstolen ⁽⁵⁴⁾.

a) *Fastställande av vilken information som ska göras tillgänglig i gruppen med tillgång till konfidentiellt material*

58. För varje grupp med tillgång till konfidentiellt material som inrättats genom beslut av en nationell domstol kommer det normalt att identifieras vilka kategorier av uppgifter eller specifika bevis som bör ingå i gruppen. I praktiken kan parterna enas om eller uppmanas av domstolen att enas om vilka handlingar eller uppgifter som bör ingå i gruppen innan domstolen fattar sitt beslut.

b) *Gruppens sammansättning*

59. Efter att ha bedömt parternas inlagor, antingen skriftligen eller vid ett muntligt förfarande, eller efter överenskommelse mellan parterna, kan domstolen besluta om vilka som ska ingå i gruppen och om medlemmarnas rätt till tillgång ⁽⁵⁵⁾.
60. Medlemmarna i gruppen kan vara de personer som kommer att ha rätt att gå igenom handlingar i gruppen. Beslutet om gruppens sammansättning kommer att bero på omständigheterna i målet, särskilt vilken typ av information som berörs av begäran om utlämnande.
61. Gruppens medlemmar kan omfatta alltifrån parternas externa rådgivare (t.ex. externa juridiska ombud eller andra rådgivare) till interna juridiska ombud och/eller andra företagsföreträdare. Beroende på de nationella reglerna och de särskilda omständigheterna i målet kan gruppen med tillgång till konfidentiellt material bestå av endast externa rådgivare eller av en kombination av externa och interna rådgivare.

Externa rådgivare

62. Externa rådgivare kan omfatta juridiska ombud och andra rådgivare eller sakkunniga, såsom bokförare, ekonomer, finansiella rådgivare eller revisorer, beroende på behoven i det aktuella målet.
63. Beroende på förhållandet mellan den begärande och den utlämnande parten och på den information som ska lämnas ut, kan domstolen anse det nödvändigt att begränsa tillgången till gruppen till rådgivare som inte deltar i beslutsfattandet i de företag de företräder ⁽⁵⁶⁾. Detta är ofta fallet för externa rådgivare.

⁽⁵⁴⁾ Exempel på åtgärder för att organisera förfarandet finns i Praktiska genomförandebestämmelser till tribunalens rättegångsregler beslutade av tribunalen, särskilt avsnitt VI om konfidentiell behandling (EUT L 152, 18.6.2015, s. 1). För de regler om grupper med tillgång till konfidentiellt material och datarum som används i kommissionens administrativa förfaranden, se till exempel avsnitt 4.3 i de ovannämnda *Best Practices on the disclosure of information in data rooms in proceedings under Articles 101 and 102 TFEU and under the EU Merger Regulation*, bilaga A till denna bästa praxis, om standardregler för datarum (https://ec.europa.eu/competition/antitrust/data_room_rules_en.pdf), och den ovannämnda *Guidance on the use of confidentiality rings*, särskilt avsnitt 5 om förhandlade avtal om utlämnande.

⁽⁵⁵⁾ Beslutet om gruppens sammansättning kan även ange det högsta antalet medlemmar per part.

⁽⁵⁶⁾ Se skäl 18 i direktivet om skadeståndstalan ("begränsning av de personer som har rätt att ta del av bevisen").

64. Till skillnad från externa rådgivare kan interna juridiska ombud eller företagsföreträdare ha en rad olika funktioner i företaget och kan ofta, direkt eller indirekt, delta i företagets strategiska beslutsfattande. Under vissa omständigheter kan det därför finnas en risk för att interna juridiska ombuds kommersiella eller strategiska råd till företagsledningen påverkas av tillgången till viss konfidentiell information i grupper med tillgång till konfidentiellt material. Detta kan till exempel vara fallet om parterna i det civilrättsliga förfarandet är faktiska eller potentiella konkurrenter och tillgången till kommersiellt känslig eller strategisk information kan ge dem en otillbörlig konkurrensfördel, om parterna har ett leveransförhållande, eller om den information som ska lämnas ut omfattar avtal som fortfarande är i kraft.
65. När nationella domstolar beslutar om de ska begränsa tillgången till endast externa rådgivare kan de beakta informationens karaktär och om en sådan begränsad tillgång ger parterna möjlighet att effektivt utöva de rättigheter i domstolsförfaranden som erkänns i EU-rätten ⁽⁵⁷⁾ och i nationell rätt.

Interna juridiska ombud och/eller andra företagsföreträdare

66. Det kan finnas omständigheter där den nationella domstolen anser att det är lämpligt att interna ombud och/eller företagsföreträdare (t.ex. företagsledare eller annan personal ⁽⁵⁸⁾) får tillträde till grupper med tillgång till konfidentiellt material. Interna juridiska ombuds eller företagsföreträdarens tillgång kan bedömas från fall till fall och kan vara beroende av hur nära de personer som föreslås av parterna står den verksamhet, det verksamhetsområde eller den operativa verksamhet som berörs av begäran eller andra faktiska omständigheter.
67. Sådan tillgång kan beviljas när (hela eller delar av) den konfidentiella informationen i fråga anses vara mindre kommersiellt känsliga eller om ett utlämnande till företagets anställda sannolikt inte orsakar skada på grund av till exempel förhållandet mellan parterna.
68. Interna juridiska ombud eller företagsföreträdare kan också beviljas tillgång till viss information efter motiverad begäran från parterna ⁽⁵⁹⁾; detta är ofta fallet när det externa juridiska ombud som hade tillgång till informationen anser att denne inte på ett korrekt sätt kan företräda klientens intressen utan att viss information lämnas ut till klienten. Så är exempelvis fallet om det externa juridiska ombudet inte kan bedöma om informationen är korrekt eller relevant för partens anspråk, eller om informationen är mycket teknisk eller produkt-/tjänstespecifik och kräver kunskap om sektorn eller industrin för att en bedömning av relevansen ska kunna göras ⁽⁶⁰⁾.
69. Enligt vissa medlemsstaters rättsordningar kan det vidare vara möjligt att i specifika situationer ansöka om den nationella domstolens samtycke till att interna juridiska ombud eller företagsföreträdare får ta del av specifika uppgifter utan att dessa personer blir medlemmar i gruppen med tillgång till konfidentiellt material.

Rätt till tillgång

70. Om gruppen med tillgång till konfidentiellt material består av en kombination av externa rådgivare och interna juridiska ombud och/eller företagsföreträdare, är det möjligt att alla medlemmar i gruppen har tillgång till all information som lämnas ut i gruppen eller att olika rätt till tillgång beviljas.
71. Det är också möjligt att grupper med tillgång till konfidentiellt material organiseras med två olika nivåer av tillgång: en inre grupp som består av externa juridiska ombud och/eller andra externa rådgivare som har rätt att få tillgång till den mest känsliga informationen, och en yttre grupp som består av interna juridiska ombud och/eller företagsföreträdare som har rätt att få tillgång till den återstående konfidentiella informationen.

⁽⁵⁷⁾ Se till exempel artikel 9.2 i direktivet om företagshemligheter.

⁽⁵⁸⁾ Exempelvis personer som arbetar för den begärande parten enligt anställningsavtal eller andra typer av tjänsteavtal eller kontrakt.

⁽⁵⁹⁾ Se för inspiration tillkännagivandet om tillgång till handlingar, citerat ovan, punkt 47.

⁽⁶⁰⁾ I tvister som rör utlämnande av företagshemligheter föreskriver artikel 9.2 i direktivet om företagshemligheter att den begränsade krets av personer som har rätt att få tillgång till bevisningen ska bestå av minst en fysisk person från vardera parten. Detta krav är begränsat till (påstådda) företagshemligheter.

72. Efter en motiverad begäran från den utlämnande parten får domstolen – beroende på de nationella förfarandena – även införa specifika begränsningar av tillgången för vissa av gruppens medlemmar till specifika handlingar.
73. Även administrativ personal och/eller stödpersonal kan eventuellt få tillträde till grupper med tillgång till konfidentiellt material (exempelvis externa personer som tillhandahåller tekniska tjänster för elektroniskt utlämnande eller elektroniska tekniska stödtjänster för tvistlösning), under överinseende av övriga personer som ingår i gruppen och med samma skyldigheter i fråga om konfidentialitet.
74. När domstolen väl har fattat ett beslut om gruppens sammansättning kan det slutligen vara lämpligt att ange varje medlems namn, roll eller funktion och dess förhållande till parterna⁽⁶¹⁾. Domstolen kan även ange vilken domstolspersonal som ska närvara eller kan få tillträde till gruppen tillsammans med parterna, eller vid någon annan tidpunkt när det gäller grupper på en fysisk plats.

c) *Skriftliga åtaganden från medlemmarna i gruppen med tillgång till konfidentiellt material*

75. Domstolen får ålägga medlemmarna i gruppen med tillgång till konfidentiellt material att ge in skriftliga åtaganden till domstolen. Sådana åtaganden skulle avse deras skyldigheter i fråga om att få tillträde till gruppen med tillgång till konfidentiellt material och särskilt den konfidentiella behandlingen av viss information som ingår i gruppen⁽⁶²⁾.
76. Åtagandena kan bland annat omfatta följande skyldigheter: att inte utan domstolens uttryckliga samtycke lämna ut den konfidentiella informationen till någon annan person än de personer som domstolen har angett som gruppmedlemmar, att använda den konfidentiella informationen endast i det civilrättsliga förfarande som föreläggandet om utlämnande utfärdades för, att säkerställa att informationen förvaras på lämpligt sätt, att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra obehörig tillgång, att inte kopiera, skriva ut, ladda ned, på annat sätt kopiera, överföra eller vidarebefordra de handlingar som det getts tillgång till, att återlämna eller förstöra eventuella kopior av handlingar som innehåller konfidentiell information, att göra handlingarna otillgängliga för de angivna personerna i gruppen från alla datorer eller apparater efter ett visst datum osv.
77. I fall där domstolen ger tillträde till gruppen med tillgång till konfidentiellt material till endast externa rådgivare, får den ålägga dem skyldigheten att inte lämna ut den konfidentiella informationen till sina klienter. Detta kan vara mycket viktigt i de jurisdiktioner där externa juridiska ombud enligt yrkesetiska eller andra regler är skyldiga att dela med sig av informationen till sina klienter⁽⁶³⁾. För detta ändamål kan parterna, om de samtycker till sådana begränsningar för gruppen med tillgång till konfidentiellt material, uttryckligen behöva befria externa juridiska ombud som är medlemmar i gruppen (och eventuellt deras advokatbyrå) från skyldigheten att till dem lämna ut information som ingår i gruppen⁽⁶⁴⁾.
78. Om interna juridiska ombud eller företagsföreträdare deltar i en grupp med tillgång till konfidentiellt material kan de dessutom omfattas av ytterligare krav. Den nationella domstolen kan till exempel anse det lämpligt att kräva att den berörda arbetstagaren under en begränsad period inte arbetar inom den verksamhetsgren som omfattas av anspråket.

d) *Logistisk organisation av en grupp med tillgång till konfidentiellt material*

79. Om grupper med tillgång till konfidentiellt material används kan domstolen behöva fatta beslut om olika åtgärder som rör organisation, infrastruktur och logistik.

⁽⁶¹⁾ Se kommissionens yttrande i målet Servier, anført ovan, punkt 22.

⁽⁶²⁾ I sina administrativa förfaranden använder kommissionen till exempel ett standardiserat sekretessavtal, se (på engelska) https://ec.europa.eu/competition/antitrust/nda_en.pdf

⁽⁶³⁾ Detta är ett undantag från sedvanlig praxis, där en parts externa juridiska ombud till sin klient lämnar ut information och inlagor som mottagits från andra parter i förfarandet och diskuterar dem fritt med klienten.

⁽⁶⁴⁾ I sina administrativa förfaranden kan kommissionen också ansöka om ett undantag från informationsplikten mellan advokat och klient; se till exempel punkt 13 i den ovannämnda *Guidance on the use of confidentiality rings* och punkt 23 i de ovannämnda *Best Practices on the disclosure of information in data rooms*.

80. För det första kan den konfidentiella informationen lämnas ut antingen fysiskt eller elektroniskt inom gruppen. Fysiskt utlämnande kan organiseras i domstolens lokaler och under kontroll av domstolspersonal eller organiseras av parterna i deras lokaler, utan deltagande av domstolen. Fysiskt utlämnande kan innebära överlämnande av papperskopior av handlingar, men även utlämnande av bevis i form av cd- eller dvd-skivor eller usb-minnen på en fysisk plats i domstolens eller parternas lokaler.
81. Om informationen lämnas ut inom gruppen i domstolens lokaler, kan domstolen behöva säkerställa att lokalerna där gruppen ges tillgång till uppgifterna är lämpliga för ändamålet, om inte de personer som ingår i gruppen får ta med sig egen utrustning.
82. Utlämnande av information i en grupp med tillgång till konfidentiellt material kan även ske på elektronisk väg. I sådana fall laddas informationen upp och lagras på en elektronisk plats (t.ex. ett moln) och åtkomsten till informationen skyddas med lämplig kryptering.
83. För det andra kan domstolen besluta hur länge tillgången till gruppen ska pågå.
84. För det tredje kan den också besluta om vid vilka tidpunkter de lokaler där utlämnandet äger rum ska vara tillgängliga (t.ex. endast under kontorstid), om domstolspersonal måste finnas närvarande i lokalerna, om man får ta med sig anteckningar och akter till lokalerna osv.
85. För att se till att den konfidentiella information som lämnas ut i en grupp med tillgång till konfidentiellt material är skyddad under förfarandet, får de nationella domstolarna slutligen kräva att parterna ger in både en konfidentiell och en icke-konfidentiell version av sina inlagor (den icke-konfidentiella versionen kan t.ex. innehålla endast kvantitativa uppgifter i aggregerad eller anonymiserad form), att det endast hänvisas till konfidentiell information i en konfidentiell bilaga, eller att andra åtgärder vidtas för att skydda informationens konfidentialitet. För mer information om detta, se avsnitt IV nedan.

D. Utnämning av sakkunniga

86. I vissa jurisdiktioner kan nationella domstolar besluta att utse en tredje person med sakkunskap på ett visst område (redovisning, finansiella frågor, konkurrensrätt, revision osv.) som får tillgång till den konfidentiella information som omfattas av en begäran om utlämnande. En sådan sakkunnig som utses av domstolen kan ha en roll som skiljer sig från den sakkunnige som utses av parterna, vilken i vissa jurisdiktioner ofta anlitas för att styrka en parts anspråk eller försvar.
87. Om det är tillåtet enligt nationella processrättsliga regler kan den sakkunniges uppgift till exempel vara att utarbeta en meningsfull icke-konfidentiell sammanfattning av den information som ska göras tillgänglig för den part som begär utlämnande. Alternativt, och beroende på de tillämpliga nationella processrättsliga reglerna, kan den sakkunnige få i uppdrag att utarbeta en konfidentiell rapport som kan göras tillgänglig endast för den begärande partens externa juridiska ombud och/eller andra externa rådgivare, medan en icke-konfidentiell version av rapporten görs tillgänglig för den begärande parten.

D.1 Att utse sakkunniga som ett effektivt sätt att skydda konfidentialitet

88. Att utse sakkunniga kan för det första vara en effektiv åtgärd om den information som ska lämnas ut är mycket känslig i kommersiellt hänseende och av kvantitativ eller teknisk art (t.ex. information i kommersiella rapporter, räkenskaper, kunduppgifter, tillverkningsprocesser osv.). I sådana fall kan en sakkunnig sammanställa och/eller aggregera konfidentiell information för att göra den tillgänglig för den part som begär utlämnande.
89. För det andra kan utnämning av sakkunniga också vara effektivt om en part begär ytterligare tillgång till konfidentiella handlingar som innehåller underliggande uppgifter, till exempel för att bedöma tillförlitligheten av de metoder som används för att bedöma omfattningen av skador, överprissättning som övervältras osv.
90. För det tredje kan domstolar i mål där ett mycket stort antal av de handlingar som ska lämnas ut rör konfidentiell information från tredje parter anse att det är effektivare att utse en sakkunnig som får tillgång till informationen och yttrar sig om dess konfidentiella karaktär än att inleda diskussioner med parterna om redigeringsomfattning eller inrätta en grupp med tillgång till konfidentiellt material.

D.2 Instruktioner till sakkunniga

91. Den nationella domstolen får utse sakkunniga och ge instruktioner till dessa. Beroende på de olika processrättsliga reglerna kan nationella domstolar utse oberoende externa sakkunniga från en förteckning över "domstolsgodkända" sakkunniga eller från en förteckning över sakkunniga som föreslås av parterna osv. I enlighet med nationella processrättsliga regler kan den nationella domstolen när den utser en sakkunnig även behöva besluta om vem som ska bära den sakkunniges kostnader.
92. När den sakkunnige har utsetts kan domstolen begära att den sakkunnige ger in ett skriftligt åtagande om konfidentiell behandling av all information som denne får tillgång till.
93. Som i fallet med medlemmarna i en grupp med tillgång till konfidentiellt material, kan sakkunniga åläggas att samtycka till att inte utan domstolens uttryckliga samtycke lämna ut konfidentiell information till någon annan person än de personer som domstolen har angett som gruppmedlemmar, att använda den konfidentiella informationen endast i det civilrättsliga förfarande som föreläggandet om utlämnande utfärdades för, att säkerställa att informationen förvaras på lämpligt sätt, att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra obehörig tillgång och att återlämna eller förstöra eventuella kopior av handlingar som innehåller konfidentiell information osv. Dessa åtaganden kan också innehålla bestämmelser om sanktioner vid brott mot skyldigheten till konfidentiell behandling.
94. Sakkunniga kan åläggas att uppge eventuella intressekonflikter som kan förhindra dem att fullgöra sin uppgift.
95. Domstolen kan vidare ge instruktioner till den sakkunnige i fråga om vilken typ av rapport som ska läggas fram och om det behövs både en konfidentiell och en icke-konfidentiell version av rapporten.
96. Om en konfidentiell version av den sakkunniges rapport läggs fram får domstolen besluta att rapporten endast får delas med parternas externa rådgivare, medan parterna kan få tillgång endast till en icke-konfidentiell version av rapporten. Om den nationella domstolen begränsar tillgången till den konfidentiella versionen av rapporten till en parts externa rådgivare, får den externa rådgivaren inte dela den konfidentiella informationen i rapporten med sin klient⁽⁶⁵⁾. Om domstolen beslutar att de underliggande uppgifter som den oberoende sakkunnige har använt också kan lämnas ut till den externa rådgivaren kan det bli nödvändigt med separata konfidentialitetsåtgärder.
97. Om interna juridiska ombud och/eller företagsföreträdare får tillgång till en konfidentiell version av den sakkunniges rapport, kan domstolen kräva att de också ger in ett skriftligt åtagande om konfidentiell behandling av den information som de får tillgång till.

IV. SKYDD AV KONFIDENTIELL INFORMATION UNDER OCH EFTER FÖRFARANDET

98. När konfidentiell information har lämnats ut kan nationella domstolar överväga hur denna information kan användas under och efter förfarandet⁽⁶⁶⁾. Om parternas externa eller interna ombud i sina inlagor exempelvis använder information som de har fått tillgång till i en grupp med tillgång till konfidentiellt material eller som ingår i en konfidentiell rapport från en sakkunnig, kan domstolen uppmana dem att endast hänvisa till sådan information i konfidentiella bilagor som ska ges in tillsammans med huvudinlagorna⁽⁶⁷⁾.
99. Om parternas externa juridiska ombud vill hänvisa till konfidentiell information under domstolsförhandlingen eller om en sakkunnig hörs om sådan bevisning, kan nationella domstolar anordna förhandlingar inom stängda dörrar, om det är möjligt enligt tillämpliga processrättsliga regler. Alternativt kan det vara möjligt för parternas rådgivare att muntligen hänvisa domaren till sådan information utan att lägga fram den i en öppen domstol.
100. Behovet av att skydda konfidentiell information kan även uppstå senare, exempelvis när domen beslutas, meddelas eller offentliggörs, vid överklagandeförfaranden eller vid begäranden om tillgång till domstolshandlingar.

⁽⁶⁵⁾ Liksom i fallet med grupper med tillgång till konfidentiellt material för externa juridiska ombud, kan klienter behöva befria de externa rådgivarna från en eventuell skyldighet att till dem lämna ut information som ingår i rapporten. Se punkt 77 ovan.

⁽⁶⁶⁾ Skyddet av konfidentiell information är en allmän princip i EU-rätten. Se fotnot 18 ovan.

⁽⁶⁷⁾ De icke-konfidentiella versionerna av inlagorna måste vara utformade så att övriga parter kan förstå de argument och den bevisning som det hänvisas till, så att de kan diskutera målet med sina juridiska ombud och ge dem instruktioner i enlighet med detta.

A. Förhandlingar inom stängda dörrar

101. Enligt principen om öppen rättvisa är civilrättsliga förfaranden vanligen offentliga ⁽⁶⁸⁾, och nationella domstolar kan väga intresset av att skydda konfidentiell information mot behovet att se till att denna princip inte inkräktar på principen om öppen rättvisa.
102. Med förbehåll för nationella regler kan nationella domstolar besluta att utesluta hänvisningar till konfidentiell information från offentliga förhandlingar eller att hålla de delar av förhandlingarna där konfidentiell information kan komma att diskuteras inom stängda dörrar. I det sistnämnda fallet skulle den nationella domstolen behöva besluta vem som skulle få delta vid den stängda förhandlingen. Detta beslut kan vara beroende av hur den konfidentiella informationen har lämnats ut och till vem (t.ex. till parternas externa rådgivare, en sakkunnig, parternas företagsföreträdare osv.).
103. Under (den del av) förhandlingar som hålls inom stängda dörrar bör deltagandet generellt begränsas till de externa rådgivare och/eller interna juridiska ombud eller andra företagsföreträdare som beviljats tillgång till de konfidentiella handlingarna i gruppen med tillgång till konfidentiellt material och (om tillämpligt) den sakkunnige som fått tillgång till informationen.
104. Förhandlingar inom stängda dörrar kan vara ett effektivt sätt att korsförhöra parter eller vittnen angående konfidentiell bevisning som har lämnats ut genom en grupp med tillgång till konfidentiellt material eller för att höra en sakkunnig om den konfidentiella bevisning som ingår i dennes rapport.

B. Delgivning till parterna och offentliggörande

105. Domstolen kan behöva överväga hur den ska skydda konfidentiell information i den version av domen som ska delges parterna, utan att det påverkar parternas rätt att överklaga.
106. Om beslut eller domar offentliggörs kan nationella domstolar också behöva skydda konfidentiell information. För att skydda parters eller tredje parters konfidentiella information kan nationella domstolar, när de meddelar domen och förordnar om att den ska offentliggöras, överväga att anonymisera all information som skulle kunna identifiera informationskällan, eller redigera de delar av den offentligt tillgängliga versionen av domen som hänvisar till konfidentiell information ⁽⁶⁹⁾. I detta sammanhang kan domstolen be parterna om hjälp med att identifiera den information som inte bör spridas till allmänheten (t.ex. genom att begära en version med markeringar) ⁽⁷⁰⁾.

C. Tillgång till domstolshandlingar

107. Nationella domstolar kan behöva skydda konfidentiell information i samband med begäranden om tillgång till domstolshandlingar (antingen den konfidentiella versionen av domen eller hela akten), om sådana begäranden kan göras enligt nationella processrättsliga regler.
108. Beroende på de nationella reglerna kan domstolar besluta att begränsa tillgången till domstolshandlingar, antingen med avseende på delar av akten (t.ex. vägra tillgång till handlingar som har lämnats ut i en grupp med tillgång till konfidentiellt material, rapporter från sakkunniga, protokoll från förhandlingar inom stängda dörrar, den konfidentiella versionen av skriftliga inlagor osv.) eller avseende hela akten.

⁽⁶⁸⁾ Se artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som citeras ovan. Undantag från denna princip kan i vissa medlemsstater röra upprätthållande av allmän ordning, skydd av de grundläggande rättigheterna eller andra överordnade mål.

⁽⁶⁹⁾ Se även artikel 9.2 c i direktivet om företagshemligheter.

⁽⁷⁰⁾ Som en inspirationskälla för hur denna process ska utföras, se *Guidance on the preparation of public versions of Commission Decisions* (vägledning om utarbetandet av offentliga versioner av kommissionens beslut – ej i svensk översättning), engelsk version finns på: https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_on_preparation_of_public_versions_antitrust_04062015.pdf

109. I detta hänseende kan nationella domstolar bland annat uppmana parter att ange vilka handlingar som är konfidentiella, så att de inte är tillgängliga för den som inte är part i förfarandet, eller begära icke-konfidentiella versioner av de berörda handlingarna för domstolens register. Om till exempel ett stort antal konfidentiella handlingar har lämnats ut i förfarandet och åtgärder som grupper med tillgång till konfidentiellt material har använts för att skydda konfidentialiteten, kan domstolen också överväga att i sina register endast ta upp icke-konfidentiella versioner av inlagor, protokoll från förhandlingar inom stängda dörrar ⁽⁷⁾ eller rapporter från sakkunniga. Domstolen kan också överväga att helt eller delvis försegla domstolens akt under en viss period.
110. När domstolen beslutar om den ska begränsa tillgången helt eller delvis, kan den behöva bedöma bland annat vem det är som begär tillgång till domstolens akt. Domstolen kan exempelvis behöva ta hänsyn till att personer som begär tillgång kan vara verksamma på samma marknad eller inom samma affärsverksamhet som parterna i det civilrättsliga förfarandet (t.ex. konkurrenter till parterna, affärspartner osv.) och kan ha ett särskilt intresse av att få tillgång till domstolshandlingarna efter det att förfarandet avslutats.
-

⁽⁷⁾ Denna åtgärd kan bli nödvändig om det hänvisades till konfidentiell information under förhandlingen inom stängda dörrar och detta togs upp i protokollet. Om det är möjligt enligt tillämpliga nationella regler kan domstolen dock besluta att viss information som det har hänvisats till inom stängda dörrar inte ska tas upp i protokollet. I så fall kan det vara onödigt att utarbeta icke-konfidentiella versioner av protokollet från förhandlingar inom stängda dörrar.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

21 juli 2020

(2020/C 242/02)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,1443	CAD	kanadensisk dollar	1,5399
JPY	japansk yen	122,70	HKD	Hongkongdollar	8,8704
DKK	dansk krona	7,4449	NZD	nyzeeländsk dollar	1,7305
GBP	pund sterling	0,90055	SGD	singaporiensk dollar	1,5891
SEK	svensk krona	10,2390	KRW	sydkoreansk won	1 367,96
CHF	schweizisk franc	1,0740	ZAR	sydafrikansk rand	18,8806
ISK	isländsk krona	159,30	CNY	kinesisk yuan renminbi	7,9982
NOK	norsk krona	10,4933	HRK	kroatisk kuna	7,5300
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	16 830,00
CZK	tjeckisk koruna	26,429	MYR	malaysisk ringgit	4,8764
HUF	ungersk forint	350,64	PHP	filippinsk peso	56,455
PLN	polsk zloty	4,4362	RUB	rysk rubel	81,0833
RON	rumänsk leu	4,8392	THB	thailändsk baht	36,194
TRY	turkisk lira	7,8369	BRL	brasiliansk real	6,0416
AUD	australisk dollar	1,6154	MXN	mexikansk peso	25,5910
			INR	indisk rupie	85,3805

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende M.9903 – SoftBank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2020/C 242/03)

1. Europeiska kommissionen mottog den 14 juli 2020 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- SoftBank Corp. ("SoftBank", Japan), ett dotterbolag till SoftBank Group Corp.
- Mizuho Securities Co., Ltd ("Mizuho", Japan), ett dotterbolag till Mizuho Financial Group.
- One Tap BUY Co., Ltd ("OTB", Japan), uteslutande kontrollerat av SoftBank.

SoftBank och Mizuho förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b och 3.4 i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över OTB.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- SoftBank är ett dotterbolag till SoftBank Group Corp., som tillhandahåller avancerad telekommunikation, internettjänster, sakernas internet, robotteknik och teknik för ren energi.
- Mizuho är ett dotterbolag till Mizuho Financial Group Inc., som erbjuder finansiella och strategiska tjänster, inklusive banktjänster, värdepapper, förvaltnings- och kapitalförvaltning, kreditkort, privatbank- och riskkapital.
- OTB tillhandahåller en mobilapp för handel med värdepapper som gör det möjligt för investerare som är bosatta i Japan att handla med värdepapper (US-noterade aktier och japanska börshandlade fonder).

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9903 – SoftBank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per brev. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Adress:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bryssel
BELGIEN

ÖVRIGA AKTER

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Meddelande om ansökan gällande tillämpligheten av artikel 34 i direktiv 2014/25/EU – Upphävande av uppskov eller förlängningar av perioden för antagande av genomförandeakter

(2020/C 242/04)

Den 19 september 2019 tog kommissionen emot en ansökan i enlighet med artikel 35 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU ⁽¹⁾.

Denna ansökan, som lämnats in av Slovenske železnice – Freight Transport d.o.o., rör järnvägstrafik för godstransport. Tillkännagivandet om detta offentliggjordes på sidan 10 i EUT C 53 av den 17 februari 2020.

Den 16 december 2019 uppmanade kommissionen de nationella myndigheterna att tillhandahålla ytterligare uppgifter senast den 6 januari 2020. Såsom tillkännagavs i det meddelande som offentliggjordes på sidan 2 i EUT C 211 av den 25 juni 2020 förlängdes den slutliga tidsfristen med 22 arbetsdagar efter mottagandet av de fullständiga och riktiga uppgifterna. Fullständiga och riktiga uppgifter mottogs den 25 maj 2020.

Enligt fjärde stycket i punkt 1 i bilaga IV till direktiv 2014/25/EU, får kommissionen förlänga tidsfristen i överenskommelse med dem som har framställt begäran om undantag. Mot bakgrund av den rådande situationen och effekterna av covid-19-pandemin, och enligt överenskommelse med Slovenske železnice – Freight Transport d.o.o, förlängs härmed den period som kommissionen har på sig att fatta beslut om denna ansökan till och med den 24 juli 2020.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

Meddelande om ansökan gällande tillämpligheten av artikel 34 i direktiv 2014/25/EU
Ansökan från en upphandlande enhet – Förlängning av tidsfrist för antagande av genomförandeakter

(2020/C 242/05)

Den 3 december 2019 tog kommissionen emot en ansökan i enlighet med artikel 35 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU ⁽¹⁾.

Ansökan har lämnats in av ENEL Green Power och avser verksamhet i samband med produktion och grossistförsäljning av elektricitet från förnybara källor i Italien. Tillkännagivandet om detta offentliggjordes på sidan 45 i EUT C 196 av den 11 juni 2020. Den förlängda tidsfristen skulle löpa ut den 15 juli 2020.

Enligt fjärde stycket i punkt 1 i bilaga IV till direktiv 2014/25/EU, får kommissionen förlänga tidsfristen i överenskommelse med dem som har framställt begäran om undantag. Mot bakgrund av den rådande situationen och effekterna av covid-19-pandemin, och enligt överenskommelse med ENEL Green Power, förlängs härmed den period som kommissionen har på sig att fatta beslut om denna ansökan till och med den 31 juli 2020.

—————

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

Meddelande om ansökan gällande tillämpligheten av artikel 34 i direktiv 2014/25/EU
Ansökan från en upphandlande enhet – Förlängning av tidsfrist för antagande av genomförandeakter
(2020/C 242/06)

Den 8 april 2019 tog kommissionen emot en ansökan i enlighet med artikel 35 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁽¹⁾.

Ansökan har lämnats in av Lietuvos energija UAB och avser produktion och grossistförsäljning av el i Litauen. Tillkännagivandet om detta offentliggjordes på sidan 28 i EUT C 316 av den 20 september 2019, på sidan 9 i EUT C 53 av den 17 februari 2020 och på sidan 27 i EUT C 202 av den 16 juni 2020. Den förlängda tidsfristen skulle löpa ut den 10 juli 2020.

Enligt fjärde stycket i punkt 1 i bilaga IV till direktiv 2014/25/EU, får kommissionen förlänga tidsfristen i överenskommelse med dem som har framställt begäran om undantag. Mot bakgrund av den rådande situationen och effekterna av covid-19-pandemin, och enligt överenskommelse med Lietuvos energija UAB (numera Ignitis), förlängs härmed den period som kommissionen har på sig att fatta beslut om denna ansökan till och med den 31 juli 2020.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV